

સુપ્રભાતમ્
સુરેષ પ્રા. ભટ્ટ
079-23226251

સલામી સવારની..
ડૂબતા ઘનિત્કો માટે બેંકો જ ડાળી થઈ ગઈ!
કસવી દીધું નાણું સફેદ, કાળી થઈ ગઈ!
ભાગી ગઈ ઘર 'કાળાં' કરવા સરકાર પણ -
થઈ સાળી, વિરોધ પક્ષોને 'દે વાળી' થઈ ગઈ!
(બેન્કોત્તી બદલામી)

લાગી જૈ ટીલી,
જનઘન, છલકયાં -
કાળાં નાણાંયી...
સાળાં નાણાં યે,
ઓઢી લીધો ખૂલીતી -
સફેદ ભૂખાં...

દાઈકુ

ચિંતન
રાક્ષિ ધમિણિ ધમિલકા પાપે પાપી સમે સમાઃ ।
લોકાસ્તમભુવર્તન્તે યથા રાજા તથા પ્રજા ॥

સુભાષિત રત્ન ભાંડાગારના ત્રીજા પ્રકરણ 'રાજનીતિ' નો આ શ્લોક છે :
જો રાજા પોતે ધાર્મિક અને શ્રદ્ધાવાન હશે તો તેની પ્રજામાં પણ ધાર્મિક અને શ્રદ્ધાળુ થશે. જો રાજા પાપી અને નિર્દય હશે પ્રજા પણ એવા જ દુર્ગુણો વાળી બને એ તદ્દન સ્વાભાવિક જ છે. જો રાજા પાપ-પુણ્યની બાબતમાં તટસ્થ - સમાન રહે તો પ્રજા પણ પાપ-પુણ્યમાં સરખી જ રહે છે. પ્રજા હંમેશાં રાજાના ગુણ-સદ્ગુણ-દુર્ગુણને જ અનુસરે છે. આથી જ કહેવામાં આવ્યું છે કે યથા રાજા તથા પ્રજા (જેવો રાજા - તેવી પ્રજા.)
આજે આંતરકી દેશોની પ્રજા અને અંતિ ઉદયમી દેશોની પ્રજાના અવલોકનથી આ વાત સમજવી તદ્દન સરળ અને વાસ્તવિક જણાય છે.

- સુવિચાર**
- પાપનાં ડાળખાં-પાંદડા પર કુહાડો ચલાવનારા ચલાવનારા હજારો લોકો હશે, પણ એનાં મૂળિયાં પર ઘા કરનાર કોક વિરલા જ નીકળશે - સંત રોહિત
 - માનસિક વિકાસ માટે ધાર્મિક પુસ્તકોનું અધ્યયન કરીને અટકી જવું યોગ્ય નથી, એના સિદ્ધાંતો કાર્યમાં પરિણિત થાય એ પણ એટલું જ મહત્વનું છે - એની ડેસન્ટ
 - જિંદગી આપણને એક ઉત્તમ પુરસ્કાર આપે છે. એ છે કરવા જેવું કામ કરવાની તક - રૂગવેદ
 - આદર્શ સમાજ એટલે માત્ર કલ્પનામાં ભજવાનું નાટક - સંત જયોર્જ
 - આપણે શું કરવાના છીએ તેના પરથી નહિ, પણ આપણે અત્યારે શું કરી છીએ તેના પરથી લોકો આપણી કિંમત આંકે છે - હેન્ની ફોર્ડ
 - તમારા છૂપામાં છૂપા વિચારો પણ પવિત્ર રાખો, કારણ કે તેમાં પણ અદ્ભૂત સામર્થ્ય રહેલું છે - કાંતિ ભટ્ટ
 - આજનું ઔષધ : ગળો, ગોખરું, આમળા, સાકર, ઘીથી ખવાય । વૃદ્ધપણું વ્યાપે નહીં, રોગ સમૂળો જાય ॥ (સંકલન : દિપક વી. ઝાસરા)

બોધકથા
માણસ જાતે આત્મ પરીક્ષણ અને આત્મ નિરીક્ષણ દ્વારા જ જાતને સુધારી શકે છે એ જ રીતે મન-ચિત્ત-વિચારના દોષ કરી શકે છે અને એની જાતમાં જ પરિવર્તન કરી 'જ્ઞાની' થઈ શકે છે...
સોક્રેટીસ વિશ્વ વિખ્યાત ચિંતક અને મહાજ્ઞાની હતા. લોકો પોતાની કોઈ પણ સમસ્યા કે પ્રશ્નો તેમની પાસે રજૂ કરતા અને તે બધાનો સંતોષકારક પ્રત્યુત્તર-ઉકેલ સોક્રેટીસ પાસેથી મળતો અને તેમને સંતોષ થઈ જતો. એકવાર એક સંતે સોક્રેટીસને પૂછ્યું - આપ જાતે એટલા જ્ઞાની અને વિચારક-બુદ્ધિમાન છો તો આપના 'ગુરુજી' એ હિસાબે કેટલા વિદ્વાન-બુદ્ધિમાન હશે! આપના ગુરુજી કોણ - એમનું નામ શું છે? સોક્રેટીસ કહે - મને મળવા આવતા 'મૂખાં' જ મારા ગુરુ છે. પ્રશ્નકર્તા કહે એમ તે કેમ હોઈ શકે? મૂખાં ગુરુ કેમ હોઈ શકે? સોક્રેટીસ કહે - તે લોકો જે ભૂલ-દુર્ગુણથી 'મૂખ' સાબિત થયા એ દોષો હું મારામાંથી દૂર કરવા સતત પ્રયત્નો કરતો રહું છું... તેથી જ તેમને હું મારા ગુરુ માનું છું...

પહેલીવહેલી વાર જ્યારે જાણ્યું કે આ વરસનું ગુજરાતી સાહિત્યનું જ્ઞાનસત્ર મગરવાડામાં મળવાનું છે ત્યારે એક કુતુહલ જાગેલું કે ક્યાં આવ્યું હશે આ મગરવાડા અને કેવું હશે એ ગામ? પછી ધીરે ધીરે એની વિગતો મળવા લાગી પણ છેલ્લા દિવસ સુધી હું નક્કી કરી શકેલો નહીં કે મગરવાડા ક્યા રસ્તેથી જવાનું છે. અમારા પડોશી અંબાજીની બસમાં ખેરાલું ઉતરી જઈને ત્યાંથી છકડા કે જીપમાં બેસી જવાનું જણાવતા હતા. ઘણા દિવસ પહેલાં અમારા પ્રવાસીમિત્ર સુરેશભાઈ ચૌહાણે તેઓ ટ્રેનમાં છાપી ઉતરી છકડા-જીપમાં મગરવાડા જવાશે એવું જણાવેલું. અમે ટ્રેનમાં જવા તૈયાર ન હતા. છેલ્લે ભાઈ મહેન્દ્રભાઈ રાઠોડ પાસેથી સાચો મારગ સાંપડ્યો. બસ ડેપોમાંથી પાલનપુર જતી બસની વિગતો જાણી. કંટોલરે પાછી અમને આશરે માહિતી આપી કે છ-સવા છ વાગ્યે પાલનપુર થી બસ ઉપડશે. અમારી દીકરી અમને છેલ્લા બે દિવસથી કહેતી હતી કે ગાંધીનગરથી પાલનપુર બસ સાત વાગ્યે ઉપડે. અમે એના પર ભરોસો કર્યો નહીં પરિણામે તારીખ ૨૩મી ડિસેમ્બરની ઠંડીમાં (નહીં સમસમતી, નહીં ગુલાબી) ખાસા સવા કલાક જેટલો સમય બસ સ્ટેન્ડમાં આટાકેયાં માયાં અને બાજુમાં કોઈ સાહિત્યરસિક મિત્ર હતો નહીં એટલે મોટા ભાગનો સમય મૂંગેમૂંગાં રહી, ઘડીભર આંખો મીચી રાખતા, ઘડીભર આંખો ઊઘાડી આજુબાજુ ડાકોડીયા મારતા અને સવા દસની આજુબાજુ છાપી પહોંચી ગયા. ત્યાંથી જ્ઞાનસત્રના પ્રવાસીઓ માટે ગોઠવાયેલી બસ મળતા વિનામૂલ્યે મગરવાડા જાવા મળ્યું. નહીંતર શિક્ષાવાળા તો ૯ કિલોમીટરના પૂરા સો રૂપિયા કમાવા માટે તૈયાર હતા.

મગરવાડા પહોંચ્યા કે તરત સાહિત્યમય થઈ ગયા. સ્વાગત બેઠકની હજી શરુઆત થઈ હતી. કોઈ સ્થાનિક કાર્યકર પ્રારંભની વિગતો આપતા હતા. પરિષદના અધ્યક્ષ ચંદ્રકાન્ત ટોપીવાળા, જ્ઞાનપીઠ એવોર્ડ વિજેતા રઘુવીર ચૌધરી અન્ય મહેમાનો સાથે મંચ પર વિરાજી ચૂક્યા હતા. આ વખતની ખાસ અતિથિ રૂપે એન. ગોપી, તેલુગુ ભાષાના સમર્થ સાહિત્યકાર

ઓગણત્રીસમા જ્ઞાનસત્રની આડીઅવળી વાતો : 3

આવ્યા હતા. તેમના કેટલાક કાવ્યોના અનુવાદ પરબના પ્રગટ થયેલા છે એટલે સાહિત્યરસિકો માટે એન. ગોપી નામ સાવ અજાણ્યું રહ્યું નથી. રમણીક સોમેશ્વર તેમના સાહિત્ય અકાદમી (દિલ્હી) દ્વારા પુરસ્કૃત થયેલા કાવ્યસંગ્રહ 'I will not let time sleep' નો ગુજરાતી અનુવાદ 'સમયને સૂવા નહીં દઈ કર્યો છે. તેમાંથી ખૂબ જાણીતા થયેલા કાવ્ય 'ની થોડીક પંક્તિઓ વાંચીએ. અમારી આ રંગબેરંગી ગોદડી પાસે પાણી ભરે વિમલની બધી જ ડિઝાઈનનો યાદ છે બરાબર બનાવતાં આ ગોદડી લાગ્યા હતા મારી માને પૂરા દસ દિવસ એન. ગોપીએ તેલુગુ ભાષામાં જાપાની હાઈકુ માફક વીસથી પચ્ચીસ શબ્દોનો એક ખાસ કાવ્યપ્રકાર 'નાનીલુ' વિકસાવ્યો છે. જેનું જૂના-નવા કવિઓએ એટલું બધું ખેડાણ કર્યું છે કે તેલુગુમાં આશરે ૩૦૦ જેટલા 'નાનીલુ' ના સંગ્રહ પ્રગટ થયા છે. ગોપી 'નાનીલુ' ના સર્જનહાર તરીકે ઓળખાય છે. તેમણે અંગ્રેજીમાં ત્રણ નાનીલુ રજૂ કર્યા હતા. જે ગુજરાતીમાં નીચે મુજબ છે.

૧. જમણો હાથ બળ્યા વગરનો રહ્યો ચિતામાં કારણ? એણે પકડી છે પેન.
૨. અંક સોસ કરશો નહીં

વગર શક્ય બનતી નથી... પતંગ અને દોરાનો પ્રેમ જ આકાશને આંબવાની શક્તિ આપે છે... સંબંધોનું પણ આવું જ છે... જિંદગીને જીતવા માટે કોઈ એ પતંગ બનવું પડે છે ને કોઈ કે દોરો... પતંગે આખરે દોરાને કહ્યું કે, તું તો ખરેખર મારી પાંખ છે. પાંખ વગર કોઈ કેવી રીતે ઉડી શકે? પતંગોત્સવ આપણ સૌને સાથે મળીને ભળીને સંપીને રહેવાનું સૂચવે છે... જીવનમાં ક્યારેય જો તક મળે તો પતંગ બનજો અને ક્યારેક દોરા... તો જ સંબંધો જળવશે... મિત્રો, આ દુનિયા ખામી અને ખૂબીઓથી ભરેલી છે. મોટાભાગે સૌને ખૂબી નહિ પણ ખામી ઝટ નજરે ચડે છે.' આપણો 'ડોળો' (દ્રષ્ટિકોણ) બદલવો પડશે. આપણી આસપાસ નિકટતા કે સામીથી ધરાવનારી ગમે તે વ્યક્તિને એની ખામી સાથે સ્વીકારો ને સુધારવાનો પ્રયાસ આદરો... નાના-મોટા, ઊંચ-નીચના સંકીર્ણ ખ્યાલો બાજુએ હડસેલી બીજાને ગમતા થવા પ્રયાસ કરીએ... સૌ સાથે સંપર્ષી... પ્રેમથી રહેવા મથીએ.. એમાં જ જીવનનું શ્રેય છે.

સારું ચગી શકે એમ નમ્ર - નાના બનતા શીખીએ તો ગગનગામી થવાય...
હાલા પતંગવીરો! આખો દિવસ ઊંચા આકાશે ચગનારો પતંગ સાવ નાના ટપકા જેવો દેખાય છે. આ ચગેલો પતંગ આથમતી વેળાએ નીચે ઉતારવો પડે છે એમ પદ-પ્રતિષ્ઠા ને પૈસાની ઊંચાઈ મેળવ્યા પછી આખરે તો ધરતીમાં ધરબાવવાનું જ છે. પતંગ એમનેમ ન ચગે બાવડામાં બળ જોઈએ... કુનેહ ને કસબની કામચાબીથી પતંગ ગગને વિહરે છે. દોરી, માનજો ને કિંટા આ તો ઉડવાની પૂર્વશરત છે. પવન પ્રારબ્ધ છે. એ સાચું છતાં પણ પવન ચગાવવાની કામચાબી આપી શકે. કેટલાક તો હુમકા - આંચકા લગાવી લગાવીને આખું આકાશ કબજે કરવાના મૂડમાં હોય છે. ગમે તેવા કાબેલ પતંગબાજ ભલે હોઈએ પણ ફીરકી પકડનાર કોઈ નહી હોય તો? આપણી ઉડવન ચગાત્રની પ્રગતિમાં બીજાનો સહયોગ છે એ કદાપિ ન ભૂલાય... એમનું મજા કદી ભૂલશો નહિ... પતંગ કાપતા રહીએ ને કોઈ તાળી પણ ન પાડે તો કેવું લાગે? જીવનમાં પ્રોત્સાહન આપનારા, તાળીઓ પાડનારાઓની પણ મહત્તા છે. એ કદી ન ભૂલશો... પતંગપર્વનું તત્વજ્ઞાન ખરેખર સમજવા જેવું છે... ઉમંગભરી ઉત્તરાયણ... મનગમતી મકરસંક્રાંતિ... પાવન પતંગોત્સવ આપણને કાનમાં કહી જાય છે...
'પડી રહેશો તો ફાટી જશો, ઉંચે ઉડશો તો ગગન ચૂમશો અભિમાન કરશો તો કપાઈ જશો, સંપર્ષી રહેશો તો આકાશે મઢાશો.'

આજે મારા સંતાનો તો પતંગ ચગાવી જાણે છે... અદ્ભૂત આનંદ માણી શકે છે... આ બધા ભાગ્ય ના ખેલા!!! ઉત્તરાયણ... મકરસંક્રાંતિ... ને હવે પતંગોત્સવ... દેશી... વિદેશી પતંગ રસિયાઓની કાબેલીયતતો સૌને મંત્રમુગ્ધ કરી દે તેવી જોવા મળે... આજે સૌ પતંગોત્સવની મજા તો માણી જાણે છે... પરંતુ પર્વની મજા સાથે તેના મર્મને ધામવાનું ચૂકી ન જવાય એનું ખાસ ધ્યાન રાખજો... દોસ્તો, આનંદ કિલ્લોલ કરતા પતંગબાજો ને ગગને વિહરતો કનકનો એ તો આનંદનું ઉર્વગામી પ્રતિક છે. પતંગપર્વનો જીવનબોધ સમજવા જેવો છે... એક વખત પતંગ અને દોરા વચ્ચે ઝગડો થયો પતંગે કહ્યું કે, 'હું છું તો તારું મહત્ત્વ છે ઉડું તો હું જ છું ને!!'
દોરાએ કહ્યું કે મારા વગર તારી કોઈ કિંમત જ નથી... હું છું તો તું ઉડી શકે છે. પતંગ અને દોરો એકબીજાની ચોટદાર દલીલો કરીને પોતાનું મહત્ત્વ સાબિત કરવા માંથી રહ્યા હતા ત્યાં જ એક સાધુ પુરુષ સજ્જન આવ્યા તે આ બંનેનો વાર્તાલાપ સાંભળી કહેવા લાગ્યા કોઈપણ ઉડાન સંપ

વગર શક્ય બનતી નથી... પતંગ અને દોરાનો પ્રેમ જ આકાશને આંબવાની શક્તિ આપે છે... સંબંધોનું પણ આવું જ છે... જિંદગીને જીતવા માટે કોઈ એ પતંગ બનવું પડે છે ને કોઈ કે દોરો... પતંગે આખરે દોરાને કહ્યું કે, તું તો ખરેખર મારી પાંખ છે. પાંખ વગર કોઈ કેવી રીતે ઉડી શકે? પતંગોત્સવ આપણ સૌને સાથે મળીને ભળીને સંપીને રહેવાનું સૂચવે છે... જીવનમાં ક્યારેય જો તક મળે તો પતંગ બનજો અને ક્યારેક દોરા... તો જ સંબંધો જળવશે... મિત્રો, આ દુનિયા ખામી અને ખૂબીઓથી ભરેલી છે. મોટાભાગે સૌને ખૂબી નહિ પણ ખામી ઝટ નજરે ચડે છે.' આપણો 'ડોળો' (દ્રષ્ટિકોણ) બદલવો પડશે. આપણી આસપાસ નિકટતા કે સામીથી ધરાવનારી ગમે તે વ્યક્તિને એની ખામી સાથે સ્વીકારો ને સુધારવાનો પ્રયાસ આદરો... નાના-મોટા, ઊંચ-નીચના સંકીર્ણ ખ્યાલો બાજુએ હડસેલી બીજાને ગમતા થવા પ્રયાસ કરીએ... સૌ સાથે સંપર્ષી... પ્રેમથી રહેવા મથીએ.. એમાં જ જીવનનું શ્રેય છે.

સંત તુલસીદાસે પોતાની ચોપાઈમાં 'પતંગ'નો ઉલ્લેખ કર્યો છે.
“કૂટ તિલંગી, નક્ષત્ર નાભા, સાહિલ નાવ તુફાન, ડોલત શરાબી કહો ગીરત જાનાત ભગવાન.” કપાયેલી પતંગ (કટી પતંગ), નક્ષત્ર નાભા તુફાનમાં સપડાયેલું નાવ, ડોલત શરાબી ક્યાં જઈ પડશે એ તો ભગવાન જ જાણે. આપણો જીવન પતંગ સદા સ્થિર રહે... અથવચ્ચે ફસડી ન જાય એ માટે ભક્તિની દોરીથી જીવન પતંગને ઉડાડીએ...
પતંગપર્વ જીવવાની કળા શીખવે છે... આજની પેઢી પાંચ-પચ્ચીસના નંગ સ્વરૂપે પતંગ ખરીદે છે. જ્યારે અગાઉ 'કોડીબંધ' પતંગ ખરીદાતા... પતંગ ચગાવવો... પેય લેવા ને બીજાનો પતંગ કાપવો એમાં આનંદ આવે... આપણો પતંગ પણ કપાય ખરો... જીવનમાં તડકા છાયા કે રાતાદિવસની માફક સુખ-દુખની ઘટમાળ તો ચાલતી જ રહેવાની... એકસરખું ક્યાં કશું કાયમ ટકે છે... બધું બદલાયા જ કરે... બીજું ગમે તેવા વિષય સંજોગોમાં પણ પેલો નરમ દહાવાળો પતંગ

લાગણીનો મેળો
રસિક વાણંદ

અભિમાન કરશો તો કપાઈ જશો, સંપર્ષી રહેશો તો આકાશે મઢાશો.'

સ્વર્થમિણિ -